Jaarverslag

2016 - 2017

Stichting Wij Helpen Daar | info@wijhelpendaar.org
Rapenburg 100, 2311 GA Leiden | www.wijhelpendaar.org
KVK nummer: 28.08.08.63 | IBAN: NL82ABNA0404587151

Inhoudsopgave

Voorwoord ... 3

Partners en sponsoren ... 3

Projectverslag Sarajevo ... 4
Doelgroep ... 4
Voorbereidingstraject ... 5
Activiteiten op het project ... 5
Vrije tijd ... 7
Foto's ... 7

Projectverslag Rožaje ... 8
Doelgroep ... 8
Voorbereidingstraject ... 8
Activiteiten op het project ... 8
Materiële investeringen ... 9
Vrije tijd ... 9

Projectverslag Stamnica ... 11
Doelgroep ... 11
Voorbereidingstraject ... 11
Activiteiten op het project ... 11
Materiële investeringen ... 11
Vrije tijd ... 11

Projectverslag Trogir ... 13
Doelgroep ... 13
Voorbereidingstraject ... 13
Activiteiten op het project ... 13
Materiële investeringen ... 13
Vrije tijd ... 14

Projectverslag Veliko Gradiste ... 15
Doelgroep ... 15
Voorbereidingstraject ... 16
Activiteiten op het project ... 16
Materiële investeringen ... 16
Vrije tijd ... 16

Verkenningstocht en nieuw project ... 18

Extra verkenningstocht Rožaje 20 augustus – 27 augustus ... 19

Activiteiten Wij Helpen Daar ... 20
Pubquiz ... 20
Regiodiner ... 20
Taalavonden ... 20
Joegoslaviëtribunaal ... 21
Crazy 88 ... 21
Eindfeest ... 21

Evaluatie ... 22
Voorlichtingsavonden en voorbereiding op de projecten ... 22
Activiteiten ... 22
De projecten ... 22
Eindoordeel ... 23

Voorwoord

Voor u ligt het jaarverslag 2016-2017 van Stichting Wij Helpen Daar. Als bestuur kijken wij trots en voldaan terug op het afgelopen jaar. Het is een bewogen en leerzaam bestuursjaar geweest dat onvergetelijk te noemen is. Dit jaar hebben wij hard gewerkt om de projecten op touw te zetten en in goede banen te leiden. Wij mochten, zoals de besturen voor ons, wederom in onze handen knijpen met de enthousiaste vrijwilligers die zich met liefde hebben ingezet voor de minderbedeelden in voormalig Joegoslavië.

Als bestuur hebben wij gepoogd meer naamsbekendheid te creëren voor de stichting door het inzetten van zadelhoesjes en social media, met name de Facebookgroepen van de projecten zijn flink verbeterd en actiever geworden. Daarnaast heeft intern ook een wijziging plaatsgevonden. Zo zal vanaf komend jaar geen activiteitencommissie van vrijwilligers meer gevormd worden, deze taken worden overgenomen door het nieuwe bestuur.

Het afgelopen jaar is de verkenningstocht onze belangrijkste taak geweest. Deze verkenningstocht in voormalig Joegoslavië had tot doel een nieuw project op te zetten en op deze manier de stichting uit te breiden. Het vinden van contacten bleek een lastige opgave, voornamelijk vanwege de taalbarrière. Uiteindelijk zijn we er toch in geslaagd contacten te leggen. Met twee bestuursleden hebben wij 11 potentiële projecten bezocht in Servië, Bosnië en Herzegovina, en Macedonië voor een eventuele samenwerking. De verkenningstocht kunnen wij een succes noemen nu wij met twee organisaties in de toekomst een duurzame samenwerking aangaan. Deze twee projecten zullen achtereenvolgens van start gaan in de zomer van 2018 en 2019. Het nieuwe bestuur zal de gekozen projecten vormgeven. In dit jaarverslag treft u ons reisverslag en onze keuze voor de projecten.

Na de pilot van het project Rožaje is besloten dat dit project verder verbeterd en aangepast diende te worden. Hiervoor is ook een reis gemaakt door twee leden van de Raad van Toezicht. Ook dit is nader toegelicht in het jaarverslag. Op basis van ervaringen van vrijwilligers is besloten dat het project Trogir vanaf komende zomer geen doorgang meer zal vinden en plaats zal maken voor de nieuwe projecten die opgezet gaan worden.

Uiteraard gaan wij ervan uit dat onze nieuwe en verbeterde projecten even succesvol zullen zijn als de huidige!

Als bestuur zijn wij u zeer erkentelijk voor uw betrokkenheid en uw bijdrage aan de stichting.

Het bestuur van Stichting Wij Helpen Daar 2016-2017

Nabeela Hussain	Voorzitter
Carlien Groenewegen	Secretaris
Sharon van Schaik	Penningmeester
Florianne Niessen	Lid Intern/Extern
Femke Welvaarts	Lid Public Relations

Partners en sponsoren

Naast onze vrijwilligers bedanken wij graag de volgende organisaties en personen voor hun bijdrage en inzet voor het werk van Stichting Wij Helpen Daar:

Financial Administration Service & Technology (FAST Adminstratiekantoor)
Fonds 1818
Stichting Bisschop Bekkers
Leidse Studenten Ekklesia
Stichting Kinderfonds van Dusseldorp
Stichting Mundo Crastino Meliori
Stichting Van Helden Tucker
Gemeente Leiden
Stuurgroep Diaconie Leidse Studenten Ekklesia (in het bijzonder Rob van Waarde)
Dom Staraca te Trogir
Nikola Sumenkovic te Stamnica
SOS Kinderdorpen Sarajevo (in het bijzonder Senka Čimpo)
Jelena Petrovic
Snezana Petrovic
Adis Durakovic

In het bijzonder bedanken wij Jan-Pieter Goossens van Financial Administration & Technology voor zijn inzet en betrokkenheid rondom de financiën van Stichting Wij Helpen Daar.

Projectverslag Sarajevo
Geschreven door Roos Mank en Naomi van der Valk

Doelgroep
Tijdens project Sarajevo wordt er nauw samengewerkt met SOS Kinderdorpen Bosnië. Zij hebben een *Family*

Strengthening program opgericht waarbij de focus vooral wordt gelegd op het helpen van arme gezinnen om een crisis in het gezin te voorkomen. Deze gezinnen krijgen ondersteuning van SOS in het doorbreken van armoede, maar ook bij het overkomen van andere problemen zoals verslaving, verwaarlozing en opvoedproblematiek. Project Sarajevo begint met een vijf dagen durend kamp met een groep van 29 kinderen. Deze kinderen zijn aangesloten bij en worden uitgekozen door SOS Kinderdorpen. De tweede week organiseren de vrijwilligers verschillende activiteiten op het terrein van SOS Kinderdorpen of in Sarajevo. Gedacht kan worden aan spelletjes op het terrein zelf en uitjes voor kinderen van 5 tot 16 jaar. Tijdens dit project wordt de focus vooral gelegd op het vermaken van de kinderen zodat zij ook een vakantie van hun leven krijgen ondanks de lastige thuissituatie. Dit jaar hadden de kinderen geen duidelijke stoornissen of andere (lichamelijke) beperkingen.

Voorbereidingstraject
Het voorbereidingstraject bestond uit geld inzamelen en een strakke planning maken voor op het project zelf door middel van twee keer per maand vergaderen. Wij zijn gestart met het inzamelen van geld, dit is op verschillende manieren gedaan. Zo hebben een aantal vrijwilligers meegedaan aan de Night run van de Leiden Marathon, zijn er zelfgemaakte taarten verkocht op Bevrijdingsdag, zijn vele auto's schoongemaakt door een georganiseerde CarWash en is er een afspraak gemaakt met de Studenten Ekklesia voor PR werkzaamheden. Dit houdt in dat leden uit de projectgroep een jaar lang PR werkzaamheden faciliteren voor de Studenten Ekklesia. Ook zijn familie, vrienden en kennissen gevraagd (onder andere met behulp van de donatie site Dream or Donate) om ons project te sponsoren. Uiteindelijk is er een mooi bedrag van €2440 opgehaald! Naast geld, hebben we ook allerlei materiaal gesponsord gekregen. Zo hebben wij van Huis ter Duin per persoon twee shirtjes gekregen met opdruk. Verder hebben we van voetbalverenigingen en allerlei andere bedrijven kleding, bidons en schoenen ontvangen.

Nadat het geld verzameld was, konden alle benodigdheden voor het kamp gekocht worden. Hierbij kan gedacht worden aan ballen, zwembandjes, schmink, waterballonnen/pistolen en knutselwerkjes. Een strakke planning voor het kamp en de tweede week is gemaakt tijdens de vergaderingen die twee keer per maand plaatsvonden. Hierin werd besproken wie verantwoordelijk was voor welke dag en welke spullen, en werd gekeken naar hoe we de dagen het beste konden indelen zodat we het maximale uit de twee weken konden halen. Het draaiboek van voorgaande jaren diende hiervoor als basis, maar met de feedback van vorig jaar en onze eigen visie hebben wij er een eigen draai aan gegeven. Ook hebben wij als groep een training gevolgd bij de Leidse Studenten Ekklesia. Door deze training, gegeven door Rob van Waarde, konden wij elkaars motivatie beter begrijpen en elkaar beter leren kennen. Nadat alle spullen waren gekocht en gesponsorde items waren verzameld, was Project Sarajevo 2017 klaar om te gaan.

Activiteiten op het project
<u>Week 1</u>
De eerste week bestond uit een kamp. Tijdens dit kamp brachten wij met zijn alle (de vrijwilligers, begeleiders en de kinderen) de week door op een groot terrein in Boračko jezero. Dit terrein was

alleen voor ons project en de kinderen konden dus gebruik maken van heel het terrein. Op het kamp was een scoutingsgroep aanwezig die ons hielp met de huishoudelijke taken (koken, afwassen, afruimen).

De sfeer zat er in de busreis meteen goed in. We hadden liedjes aangezet, onder andere ‘oja lélé van K3. Sommige kinderen kenden dit liedje nog Project Sarajevo 2016.
We hadden een duidelijke weekplanning gemaakt met veel spellen, knutselen en andere activiteiten.

We merkten echter al snel dat we te veel activiteiten op het programma hadden staan. Spellen en activiteiten die we zoal hebben georganiseerd zijn: kampvuur, Hollandse dag + avond, kat en muis, voetbaltoernooi, watergevecht etc. Het is belangrijk goed in te spelen op de wensen van de kinderen. De kinderen weten goed wat ze willen, en ook duidelijk wat ze niet willen. Dat is ook een reden waarom het belangrijk is om flexibel met de dagplanning om te gaan.

Naast de gezellige en grappige momenten, waren er ook confronterende momenten. Er wordt gewerkt met kinderen met een minderbedeelde achtergrond. Dit is soms aan de verzorging van de kinderen te zien, maar ook te merken aan de verhalen die ze vertellen. Het is belangrijk dat ieder projectlid hier goed van bewust is.

Week 2

Tijdens de tweede week hebben we allerlei losse activiteiten georganiseerd. Op maandag hebben we cake versierd en geknutseld. Op dinsdag zijn we naar Kinderland geweest (een groot speelparadijs). Op woensdag en donderdag zijn we met twee verschillende groepen gaan zwemmen. Afsluitend hebben we op vrijdag een clown ingehuurd. Deze clown deed een act en maakte figuurballonnen. Ook was er een mevrouw mee die de kinderen ging schminken. We hebben daarna met elkaar pizza gegeten. Deze afsluitende dag was een groot succes.
Na elke dag in week 1 en week 2 hebben we een evaluatie gehouden over de georganiseerde activiteiten, de sfeer in de groep, mooie of ontroerende momenten, etc. Dit vonden wij een essentieel aspect, omdat zo goed wordt gepeild of de activiteiten goed worden uitgevoerd en hoe de sfeer in de groep is.

Materiële investeringen
In Nederland zelf hebben wij ongeveer €800,- van de €2440,- uitgegeven aan spullen en speelgoed die wij nodig hadden voor het kamp. Het overige bedrag hebben wij geprobeerd op te maken door de kinderen elke dag op iets lekkers te trakteren. Op het kamp ging dit om frisdrank, chips en ijsjes. In de tweede week verzorgden wij vooral de uitjes met daarbij een lunch. Aan het einde van deze twee weken hadden wij nog 1500KM (€750,-) over. Dit mooie bedrag hebben wij geschonken aan SOS Kinderdorpen Bosnië & Herzegovina. Hiermee hebben zij schoolspullen (denk aan schriften, boeken, pennen en etuis) gekocht voor de 49 gezinnen die zij op dit moment begeleiden.

Vrije tijd
We hadden vooral vrije tijd in het tussenweekend en de tweede week. In het tussenweekend hebben we op zaterdag goed uitgeslapen en zijn in de middag de stad Sarajevo ingegaan. Op zondag zijn we naar Mostar geweest. We hebben hier het plaatsje bezocht en we zijn naar de dichtbij gelegen watervallen gegaan. De tweede week hebben we Sarajevo nog wat beter verkend, zijn we naar een museum geweest over de oorlog in voormalig Joegoslavië en hebben we een wandeltocht gemaakt.

Foto's
Op de Facebookpagina van Project Sarajevo zijn foto's en dagbeschrijvingen te vinden.

Projectverslag Rožaje
Geschreven door Anouk Neerincx en Carmen Ophuis

Doelgroep
Wij hadden twee doelgroepen: kinderen met een lichamelijke ofwel geestelijke handicap (de naam van de stichting is NVO "olaksajmo zivot djeci sa posebnim potrebama" Rožaje), en volwassenen met een lichamelijke handicap (van de Society of Paraplegic). Van de kinderen waren er meestal rond de tien aanwezig, in totaal zullen er ongeveer 20 verschillende kinderen langs zijn geweest. De volwassenen waren helaas met weinig, de eerste dag waren er zes aanwezig en de overige dagen maximaal vier. Ze waren wel erg blij met ons. We zijn de hele twee weken bij de kinderen langs geweest, bij de volwassenen door omstandigheden helaas maar vier dagen wegens een gebrek aan bereidwilligheid door verschillende ingewikkelde omstandigheden.
Onze doelgroepen waren beiden stichtingen, de kinderen en volwassenen kwamen er dus alleen voor dagbesteding en wij sliepen in een appartement/hotel. Onze verblijfplaats bestond uit twee slaapkamers met drie bedden en twee badkamers, we hadden dus geen keuken of gezamenlijke ruimte.

Voor de deur van NVO

Voorbereidingstraject
Als voorbereiding hebben we in eerste instantie een aantal keren afgesproken om elkaar beter te leren kennen. Het bleek wel erg lastig te zijn om met z'n allen af te spreken, dus hebben we een aantal keer in kleinere groepjes afgesproken. Ook zijn we zoveel mogelijk naar de activiteiten van de activiteitencommissie geweest. Om geld in te zamelen hebben we voornamelijk vrienden en familie berichtjes gestuurd met informatie over ons project en verder hebben we één grote inzamelingsactie gedaan, namelijk Zip Your Lip. We zijn toen 24 uur lang samen geweest en hebben niet gegeten, ook erg goed voor de bonding! Verder hebben we van tevoren ook al wat spullen verzameld om mee te nemen (speelgoed, kleren etc.) en alvast activiteiten bedacht. Voor deze activiteiten hebben we zover het ging ook al spullen gekocht om mee te nemen, zodat we zo goed mogelijk voorbereid waren.

Activiteiten op het project

<u>Kinderen</u>

Van tevoren hadden we per doelgroep een lijst gemaakt met activiteiten. Veel activiteiten van deze lijst hebben we ook gedaan, maar we hebben ons ook flexibel opgesteld tegenover de doelgroepen en per dag gekeken waar zij zin in hadden.
Bij de kinderen begonnen we met maximaal een uurtje knutselen en tekenen. We hadden kleurplaten meegenomen en teken- en schilderspullen, maar we hebben ook gewerkt met vouwpapier en ballonnen. We hebben t-shirts geverfd, armbandjes gemaakt (dit was wel vaak iets te moeilijk), en een muziekdag gehouden waarbij we muziekinstrumenten hebben gemaakt van wc-rollen, rijst en ballonnen. Verder hebben we ook pompons geknutseld met wol en andere materialen.

Het tweede uur bij de kinderen gingen we vaak buiten voetballen met de jongens, dit vonden zij heel erg leuk. Met de kinderen die dit niet wilden, gingen we binnen een spelletje doen of verder met knutselen.
Voor de muziekdag hebben we ook een gitaar meegenomen en wat liedjes met de kinderen gespeeld, dit was ook een groot succes. Verder hebben we de kinderen een dansje geleerd aan het begin van de week op een nummer van K3 (Kuma hé) en geprobeerd om dit elke dag te dansen.

<u>Volwassenen</u>
Ook bij de volwassenen begonnen we de dag met een creatieve activiteit. We hebben kaarsen gemaakt, armbandjes gemaakt en t-shirts geverfd. Daarna gingen we poolen en tafeltennissen (materiaal was hiervoor al aanwezig). Ook hebben we een keer in de avond een drankje gedaan.

Materiële investeringen

We hebben vooral in de kinderen geïnvesteerd, omdat het contact met die stichting veel makkelijker verliep. Onze grootste investering waren vier tablets die de kinderen zullen helpen met therapie. Deze tablets hebben we achteraf in Nederland gekocht, omdat dit veel goedkoper was dan in Montenegro, en later meegegeven aan mensen van Wij Helpen Daar die langsgingen op projectevaluatie. Verder zijn we met de kinderen naar een natuurpark geweest, waar we vervoer, lunch en specialisten voor hebben geregeld (met hulp van de contactpersoon). De entreeprijs hebben we uiteindelijk gratis gekregen. Verder hebben we het geld uitgegeven aan knutselspullen en af en toe wat eten en drinken, voor zowel de kinderen als de volwassenen. We hadden ook een polaroidcamera meegenomen met filmrolletjes, zodat we foto's konden achterlaten.

Vrije tijd

In ons vrije weekend zijn we één dag met de kinderen naar een prachtig natuurpark geweest (Durmitor). Daarna zijn wij (zonder de kinderen) doorgereden naar Budva, de meest bekende kustplaats van Montenegro, waar we de zaterdagavond en zondag hebben doorgebracht. Doordeweeks hadden we ook best veel vrije tijd, die we hebben besteed aan activiteiten voorbereiden, af en toe wat wandelen (wat helaas niet al te makkelijk is in Rožaje) en op terrasjes zitten.

In natuurpark Durmitor met contactpersoon Adis

Projectverslag Stamnica

Geschreven door Mienke Zwemstra en Annabel de Kool

Doelgroep

In het verzorgingstehuis in Stamnica verbleven verschillende soorten mensen. Van jong tot oud, licht tot zwaar beperkt. Er waren zowel verstandelijk als lichamelijk beperkten. Er waren rond de 385 inwoners. Ze werden op basis van hun leeftijd ingedeeld in bepaalde woonruimtes. Ook was er een deel waar relatief zelfstandigen konden leven. In elke ruimte leefden ongeveer 25 personen. Elk van deze groepen stond onder leiding van één verpleegster. Deze verpleegster was vooral bezig met de basisverzorging. Verder werden de bewoners dus niet gestimuleerd door de verzorgsters. Er was een groot tekort aan aandacht. Onze inbreng was vooral deze gemiste aandacht geven. Hoewel sommige bewoners goed tot erg goed reageerden, waren er ook bewoners die niet meer reageerden op menselijk contact.

Voorbereidingstraject

Ons voorbereidingstraject bestond uit een aantal onderdelen en veel vergaderingen. Nadat we elkaar beter hadden leren kennen, gingen we aan de slag. We kamen tot de conclusie om twee high-tea's te organiseren en de rest van het geld (1500 euro) zelf op te halen. Dit bedrag werd door de inzet van alle meiden ruimschoots gehaald. Daarnaast hebben we nog een gulle donatie mogen ontvangen. Door de inzamelingsacties en deze donatie hadden we onwijs veel te besteden in Stamnica.

Activiteiten op het project

Doordat de doelgroep erg groot en verschillend was, waren ook de activiteiten zeer verschillend. Zo werd bij de bedlegerigen gesnoezeld, bijvoorbeeld met bodylotion en massagemateriaal. Dit konden ze erg op prijs stellen, hun zintuigen werden (in tegenstelling tot normaal) gestimuleerd. Voor de kinderen was er ook heel veel om te doen. Zo vonden ze bellenblaas, kleuren, stoepkrijt, ballen en wippen erg leuk. Ook rondjes lopen, nagels lakken en knuffelen vonden ze fijn. Dit geldt eigenlijk ook voor de oudere bewoners. In principe konden alle activiteiten gedaan worden met alle doelgroepen. Voor de inwoners van blok D met een lichtere beperking, konden er iets complexere activiteiten worden gedaan. Denk hierbij aan waterspelletjes buiten, kralen en weven.

Materiële investeringen

Met het ingezamelde geld hebben we onwijs veel gekocht:

- Vier picknicktafels
- Twee televisies
- Twee leren banken
- Eén zuurstoftank
- Knutsel/naaispullen
- Ondergoed en sokken
- Eén ventilator

Er waren veel dingen niet in Stamnica. Zo was er grote behoefte aan een douchebed, maar dit lag buiten ons bereik qua geld. Daarnaast waren de rolstoelen er slecht aan toe. Toen we voorstelden deze nieuw te kopen, weigerden ze dit: deze kregen ze als schenking. De aankopen die we hebben gedaan, zijn vooral bedoeld om de leefomgeving iets aangenamer te maken. In de speelruimtes lag er namelijk weinig speelgoed.

Vrije tijd

Onze vrije tijd werd vooral besteed bij de bar onder ons appartement. Dit had een aantal redenen: er was geen wifi in het appartement, het was er koeler door ventilatie en het was erg krap in het appartement. Daarnaast gingen we vaak naar het zwembad om af te koelen.

Deze lag op de route van het tehuis naar ons appartement. We aten in de avond vaak bij restaurants. Dit was erg goedkoop en lekker. In het tussenweekend hebben we vooral rustig aan gedaan en Belgrado ontdekt. Omdat het een mentaal zwaar project is, was even rustig aan doen zeer nodig. In de avonden gingen we ook lekker uit eten.

Projectverslag Trogir

Geschreven door Ciska Vertelman en Giti Navibi

Doelgroep

Het tehuis Dom Staraca is een tehuis voor volwassenen met een lichamelijk en/of geestelijke beperking. Er wonen ongeveer 70-80 mensen in dit tehuis en de leeftijden varieerden van midden dertig tot eind jaren tachtig (dit is een gok). De oudere mensen vinden het vooral leuk om te kleuren en de jongere mensen gaan liever naar het strand of een kopje koffie drinken in de stad. Ontbijt begint altijd om 7.45 en is tot 8.15. De lunch begint altijd rond 12 uur in de middag. Waar veel mensen in dit huis last van hebben, is schizofrenie. Dit is de reden dat ze soms niet goed voor zichzelf kunnen zorgen en daarom in dit huis zitten. Wel krijgen de nog capabele mensen klusjes die ze in het tehuis moeten doen. Mannen zijn vaak de sleutelbeheerders en vrouwen helpen met de lunch.
Wat ons opviel, is dat de bewoners in een eigen huisje geplaatst kunnen worden met anderen als ze toch wel voor zichzelf kunnen zorgen. Wij hebben één van deze huisjes bezocht. In dit huis wonen vier bewoners: twee mannen en twee vrouwen. Wij hoorden dat er nog een huis was met drie bewoners, maar wij hadden geen mogelijkheid gehad die mensen te bezoeken.

Voorbereidingstraject

Tijdens de vergaderingen hebben wij heel vaak taakjes verdeeld. Twee personen moesten bijvoorbeeld uitzoeken wat we daar allemaal konden doen en anderen moesten zich dan focussen op onze eigen paklijst. Wij hebben op deze manier veel dingen verdeeld. Voor onze groep werkte het het meest motiverend als wij ieder ervoor zorgden dat we 150 euro ophaalden. Bij de meesten is dit met de hulp van familie en/of vrienden wel gelukt. Sommigen zaten over de 150 euro heen en anderen helaas (ver) eronder. Wij benadrukten dat het niet erg was als je eronder zat, als je maar wel je best had gedaan.
Uiteindelijk hebben wij twee activiteiten georganiseerd om geld op te halen. We hebben een kickboksles en een salsaworkshop georganiseerd. Beide acties trokken enige aandacht, maar het was niet voldoende om een groot deel van de 1500 euro binnen te krijgen. Daarom waren wij heel erg afhankelijk van de giften van anderen. Ondanks wat tegenslag is het ons wel gelukt om toch 1500 euro bij elkaar te krijgen. Dit was ook ruim voldoende voor het project, omdat wij daar alleen in de ochtenden zijn.

Activiteiten op het project

In de ochtenden was het altijd even aftasten wat de bewoners wilden doen. De eerste paar dagen waren ze nog enigszins afstandelijk, maar na enkele dagen waren ze aan ons gewend en begonnen steeds meer mensen met de activiteiten mee te doen. Wij verdeelden ons meestal in twee groepen. De ene groep ging knutselen, nagels lakken, armbandjes maken of lavendel plukken. Dit vonden met name de vrouwen erg leuk om te doen. De andere groep ging zwemmen op het strandje. Er is een strand op ongeveer 400 meter afstand, dus daar konden die bewoners nog makkelijk heen lopen. Wel hadden de ouderen hulp nodig met het in en uit het water komen in verband met zwakke benen en het pijnlijke kiezelstrand. Elke dag gingen er ook een paar vrijwilligers langs de slaapkamers, zodat ook die mensen aandacht kregen. Wij zijn ook twee keer naar een cafeetje geweest om koffie te drinken. Elke keer als we dat deden, gingen we gewoon met de hele groep erheen. Let wel op: sommige bewoners hebben de neiging gewoon weg te lopen als ze er geen zin meer in hebben! Ten slotte hebben wij ook heel vaak getrakteerd op bijvoorbeeld ijsjes, cola, watermeloen etc. . Bij het uitdelen zorgden we ervoor dat we ook alle kamers langsgingen, zodat ook de mensen die op bed liggen mee konden genieten.

Materiële investeringen

Toen we gingen inventariseren, bleek dat het tehuis niet heel veel meer nodig had. Zij hadden het nog best goed voor elkaar in vergelijking met wat wij hadden verwacht. De

leiding had uiteindelijk doorgegeven dat zij wel een airco wilden hebben in het knutselhok, dus dat hebben wij laten installeren. Daarnaast vonden wij het zelf ook handig om een grote parasol te plaatsen bij een bankje waar de zon altijd op scheen. Zo kunnen de bewoners ook daar zitten als het heel warm is.
Wij merkten dat sommige mensen heel erg van muziek hielden. Eén iemand was zelfs tweede geworden in een (gitaar)wedstrijd. Daarom zijn wij met een bestuurder van het tehuis naar Split gereden om een keyboard te halen. Dit was meteen een succes, want zodra we het hadden neergezet, begon een bewoonster al te tokkelen. Zij was niet zo muzikaal, maar ze vond het erg leuk om ermee te spelen. Andere bewoners konden er wel beter mee overweg en ook zij vonden het leuk om iets te hebben waar ze tijd mee konden doden.

Vrije tijd
Tijdens het project hadden wij erg veel vrije tijd. Doordeweeks zijn we vooral het centrum van Trogir in geweest of hebben wij op het strand gelegen. Ook zijn we een keer met de boot naar Split geweest. In het weekend wilden de meeste van ons wel een tour doen. Op de eerste zaterdag zijn we bijna allemaal naar de Krka watervallen geweest. Vier van ons gingen met een tour en vier hebben alleen vervoer gehuurd. De mensen die met de tour meegingen zijn die dag na Krka nog langs Sibenik en Primosten gegaan. Twee bleven er gewoon thuis die dag.
Op zondag zijn er vijf van ons met een tour mee geweest naar Mostar in Bosnië en Herzegovina. Het was even rijden, maar er zijn daar alleen goede verhalen over verteld. De overige vijf gingen mee met een boottour, waar je de hele dag op een boot kon relaxen. Ook daar waren mensen tevreden over de tour.
De laatste zaterdag zijn zeven mensen met een tour naar Plitvice geweest. Ook dat was iets langer rijden, maar het scheen erg mooi te zijn. Zo hebben wij dus nog veel meer van Kroatië (en Bosnië en Herzegovina) dan alleen Trogir gezien!

Projectverslag Veliko Gradiste
Geschreven door Manuela Serna Prins en Colinda van Drunen

Doelgroep
De doelgroep van dit project is een groep Roma kinderen die woont in het dorp 'Veliko Gradiste' in Servië. Deze plaats ligt in het oosten van Servië bij de grens met Roemenië. Het dorp zelf is aan het leeglopen qua inwoneraantal, omdat vooral de jongere generatie naar het buitenland emigreert om een betere toekomst te hebben. Het probleem is vooral dat er eigenlijk geen grote economische activiteiten/kapitaalinvesteringen plaatsvinden. Slechts rondom het Silver Lake, wat zo een 10 km van Veliko Gradiste af ligt, is wat toerisme te bekennen, maar ook deze toeristen zijn voornamelijk de emigranten die hun oude woonplaats komen bezoeken. Wel dient opgemerkt te worden dat de mensen over het algemeen erg aardig, behulpzaam en gastvrij zijn.

Het verblijf in Veliko Gradiste: 'Vila Lira'

Daarnaast is er een deel van het dorp waar voornamelijk mensen uit de Roma gemeenschap wonen. Dit wordt daar ook wel in de volksmond 'het Roma dorp' genoemd. De meesten in Veliko Gradiste kijken op deze groep mensen neer, maar laten dit niet merken naar de vrijwilligers toe. Wat betreft de Roma gemeenschap is het eerste wat opvalt dat in een deel van het Roma dorp gezinnen in zeer slechte omstandigheden wonen (zo'n 30% van de woningen). Deze schrijnende omstandigheden blijken vooral uit te kleine woningen, vuilnisbuilen voor het huis, een groot aantal zwerfhonden die er erg slecht aan toe zijn, het ontbreken van kamers in de woningen, een zeer groot gebrek aan hygiëne, grote families en te weinig aandacht voor de kinderen. De volwassenen uit het dorp behalen hun inkomsten vooral uit het ophalen van oud metaal. Het andere deel lijkt (erg) welvarend te zijn wat te merken is aan dure auto's, grote huizen, feesten en varkens die in de voortuin op een spies aan het braden zijn. Opmerkelijk is verder dat veel Roma families een bepaalde afgunst naar elkaar hebben. Niet alleen tussen de arme en rijke, maar ook tussen de armen onderling. Ons werd helaas niet duidelijk wat hier de exacte rede van is.

Onderweg naar het Roma dorp en huizen in het arme deel van het Roma dorp

Voorbereidingstraject
Het geld inzamelen ging vrij gemakkelijk, omdat de meeste vrijwilligers geen geld hebben ingezameld, maar zelf hebben ingelegd. Twee vrijwilligers hebben geld ingezameld door mee te doen aan de Leidse Marathon. Ter voorbereiding op het project heeft de groep een aantal keer afgesproken, dit was zo een keer per maand. De eerste keer was voornamelijk om kennis te maken met elkaar en werd afgesproken om uit eten te gaan. De overige activiteiten vonden bij de vrijwilligers thuis plaats en dan werd voornamelijk besproken hoe het geld ingezameld zou worden en later gingen de vergaderingen specifiek over de voorbereidingen op het project zelf. Ook leerden we elkaar kennen door de leuke activiteiten die Wij Helpen Daar organiseerde, maar helaas lukte het nooit dat heel de groep aanwezig was.

Activiteiten op het project
De activiteiten die we hebben gedaan waren enerzijds sportactiviteiten, anderzijds creatieve activiteiten. Deze bestonden uit voetballen, zwemmen, zwemmen bij het Silver Lake, frisbeeën, waterspellen met waterballonnen en waterpistolen in het park, Oudhollandse spelletjes, zoals koekhappen, spijkerpoepen en zaklopen, krijten, bellenblazen, springtouwen, dansen, zingen, sieraden maken, schminken, kleuren en stickers plakken.

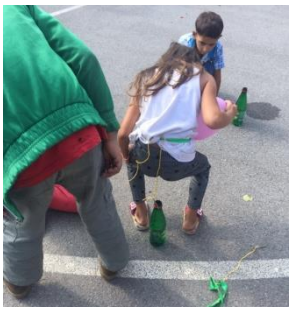

De activiteiten

Materiële investeringen
Al het geld is besteed aan de activiteiten voor de kinderen in Veliko Gradiste. De benodigdheden zijn bijna allemaal aangeschaft in Veliko Gradiste zelf en een klein deel in Belgrado, omdat bepaalde producten niet verkrijgbaar waren in Veliko Gradiste. Het volgende is aangeschaft: voetballen, ballen, krijt, schmink, springtouwen, bellenblaas, waterpistolen, waterballonnen, draadloze speaker en benodigdheden voor de Oudhollandse spelletjes. Verder is er in Nederland veel kinderkleding ingezameld die we in grote tassen hebben vervoerd en is uitgedeeld aan de kinderen.

Vrije tijd
Na het project werd vaak boodschappen gedaan door twee vrijwilligers, waarna samen werd geluncht. Vervolgens was er vaak een rustmoment, omdat het in de middag erg warm werd waardoor het onmogelijk was om iets te ondernemen. Dit is een soort siësta waardoor alles eigenlijk gesloten is en iedereen binnen schuilt voor de hitte. Vaak werden er dan spelletjes gespeeld op het balkon. In de avond werd er elke dag samen gegeten in een restaurantje waarvan één avond bij het Silver Lake. In het tussenweekend is de groep naar Belgrado gegaan. Sommige groepsleden hebben gewinkeld, anderen hebben de cultuur leren kennen en in de avond zijn we met zijn allen uitgegaan bij de bekende clubs aan de rivier.

Uit eten bij het Silver Lake, onderweg naar het restaurant in Veliko Gradiste en het centrum in Belgrado

Verkenningstocht en nieuw project

Geschreven door Sharon van Schaik, penningmeester

Om de continuïteit van Stichting Wij Helpen Daar te waarborgen en omdat de situatie van minderbedeelden in voormalig Joegoslavië nog verre van ideaal is, had de stichting het afgelopen jaar als doel het vinden van een organisatie waarmee in de zomer van 2018 een nieuw project kan worden gestart. Om die reden zijn twee bestuursleden, Nabeela Hussain en Sharon van Schaik, van 1 tot en met 13 augustus op verkenningstocht gegaan door voormalig Joegoslavië.

Voorafgaand aan de verkenningstocht heeft het gehele bestuur gezocht naar contacten in voormalig Joegoslavië. Dit hebben wij gedaan door kennissen en zelfs vreemden te benaderen die afkomstig zijn uit voormalig Joegoslavië of hier anderszins binding mee hebben. Uit deze zoektocht kwamen maar liefst elf organisaties in Belgrado (Servië), Skopje (Macedonië) en Zenica (Bosnië en Herzegovina) naar voren, waarmee we gedurende de verkenningstocht gesprekken hebben gevoerd.

In Belgrado, de hoofdstad van Servië, hebben wij vier gesprekken gevoerd. Het eerste gesprek vond plaats met de eigenaresse en psychologe van ‘Tale about Fairy, een bedrijf gericht op kinder- en speltherapie. Met haar zouden wij een zomerkamp kunnen organiseren voor kinderen en hun ouders, zodat de ouders onder andere kunnen leren om op een goede manier een interactie aan te gaan met hun kind. Ook waren er in Belgrado gesprekken met een organisatie voor pleeggezinnen, met een organisatie voor de bescherming van het kind en met een organisatie voor mensen met een verstandelijke handicap. Vervolgens hebben we in Skopje, de hoofdstad van Macedonië, gesprekken gevoerd met een organisatie voor immigranten die de Balkanroute nemen, met een organisatie voor Romagezinnen, met een school voor kinderen met ernstige autisme en andere psychische problemen en met een organisatie voor prostituees en drugsverslaafden en de kinderen hiervan. Tot slot hebben we in Zenica, de vierde grootste stad van Bosnië en Herzegovina, gesprekken gevoerd met een weeshuis en met Gnijezdo, een dagcentrum waar kinderen langs kunnen komen. De kinderen komen uit families met meervoudige problemen, zoals armoede, alcohol, drugs, criminaliteit et cetera.

Belangrijke criteria voor het selecteren van een project waren het aanwezig zijn van een Engelssprekend contactpersoon, het daadwerkelijk nodig zijn van onze hulp en de duurzaamheid van het project. Na een moeilijke beslissing hebben we uiteindelijk gekozen voor dagcentrum Gnijezdo in Zenica, te Bosnië en Herzegovina. Het dagcentrum bestaat nu vier jaar en is de afgelopen jaren erg gegroeid, waardoor er op dit moment ongeveer 70 kinderen langskomen. We kregen de indruk dat er weinig persoonlijke aandacht voor de kinderen was en dat het dagcentrum beschikt over weinig speelgoed. In de zomer van 2018 zal project Zenica starten met een pilot. Daarnaast hebben we erg goed contact gehad met de psychologe in Belgrado en we zijn van plan om met haar een project op te zetten in de zomer van 2019. We kunnen daarom concluderen dat de verkenningstocht meer dan geslaagd is.

Extra verkenningstocht Rožaje 20 augustus – 27 augustus

Geschreven door Lieske Zonderland en Lisa Hennink

In de zomer van 2016 heeft voor de eerste keer het project Rožaje plaatsgevonden. Zes vrijwilligers zijn die zomer naar Rožaje gegaan om de lichamelijk beperkte volwassenen en mentale/lichamelijke beperkte kinderen te helpen. Gedurende deze twee weken hebben de vrijwilligers veel kunnen betekenen, maar zagen ze nog diverse verbeterpunten. Daarom zijn wij naar Rožaje gegaan om te kijken of we het project konden verbeteren en uitbreiden. Wij Helpen Daar streeft ernaar om 10 vrijwilligers naar een project te sturen. Het huidige project was niet voldoende om meer dan zes vrijwilligers hier heen te sturen. Ook gaven de vrijwilligers aan dat ze het jammer vonden dat ze relatief veel vrije tijd hadden. Een ander doel was het contact met het project stabieler te maken.

In onze week in Rožaje hebben we twee belangrijke gesprekken gevoerd. Het eerste gesprek hebben wij gevoerd met Vena. Vena runt een NGO die zich bevindt in Rožaje. Binnen deze NGO komen dagelijks 20 kinderen voor individuele therapie bij Emina (psycholoog), logopedische behandeling bij de logopedist of voor fysiotherapie. Daarnaast kunnen zij hier spelen en leren. Vena krijgt geen financiële hulp vanuit de staat, dus financiert zij het meeste zelf en krijgt soms particuliere donaties. Dit is de enige plek waar kinderen met beperkingen terecht kunnen. Dit jaar hebben de vrijwilligers ook Vena geholpen. Hoewel ze dit als zeer prettig en waardevol hebben ervaren, konden de vrijwilligers er relatief weinig tijd door brengen. Dit hebben wij met Vena besproken en een mogelijk idee dat hieruit voort kwam was het organiseren van een kamp bij de kust. Dit zou tot gevolg hebben dat er volgend jaar 10 vrijwilligers mee kunnen gaan op het project. De vrijwilligers en het bestuur van 2017-2018 gaan er verder mee aan de slag, samen met Vena, om dit plan uit te werken.

Het tweede gesprek hebben we later die week gevoerd met de burgemeester van het dorpje vlak bij Rožaje, Petnjica. Dit is de jongste gemeente in Montenegro. Op dit moment zijn er in dit dorpje nog geen lopende projecten, maar alle hulp is hier welkom en nodig. Hier wonen zeer arme families. De burgemeester geeft aan dat de kinderen alle hulp kunnen gebruiken. Hierbij kan gedacht worden aan schoolspullen, maar ook matrassen om op te slapen, kleren en speelgoed. Volgende zomer kunnen de vrijwilligers hier activiteiten organiseren om de kinderen een heerlijk onbezorgde week te kunnen geven. De vrijwilligers en het bestuur van 2017-2018 gaan er verder mee aan de slag om ook dit plan verder uit te werken.

Het contact met de Society of Paraplejic verliep moeizaam deze week. Het bleek dat er binnen deze Society spanningen zijn rondom financieringen vanuit de staat. Dit heeft tot gevolg dat de vrijwilligers afgelopen zomer minder activiteiten met deze volwassenen konden ondernemen. Op dit moment staat het contact met de Society of Paraplejic on hold.

Activiteiten Wij Helpen Daar

Geschreven door Florianne Niessen, Lid Intern/Extern

Elk jaar probeert de stichting weer verschillende activiteiten te organiseren voor de vrijwilligers, zo ook dit jaar. Dit jaar heeft het gehele bestuur voor de organisatie gezorgd tezamen met de activiteitencommissie. In deze commissie zaten vrijwilligers die zich graag nog extra wilden inzetten voor de stichting.

Het organiseren van deze activiteiten heeft verschillende doelen. Zo zorgen deze activiteiten bij de vrijwilligers voor extra betrokkenheid met de stichting en hebben de activiteiten een sociale functie. Zo leren de projectgroepen niet alleen elkaar kennen, maar ook de vrijwilligers van andere projectgroepen. Veelal staan de activiteiten in het teken van voormalig Joegoslavië om zo de vrijwilligers alvast kennis te laten maken met een stukje cultuur voordat ze vertrekken.

De georganiseerde activiteiten werden ook dit jaar weer positief ontvangen door de vrijwilligers. Dit was nooit gelukt zonder de hulp van de activiteitencommissie. De vrijwilligers hadden achteraf een grotere kennis over voormalig Joegoslavië en hebben elkaar beter leren kennen. Bij elke activiteit probeerden zoveel mogelijk bestuursleden aanwezig te zijn, zo waren zij goed bereikbaar voor de vrijwilligers.

Dit jaar is er veel gewerkt met Facebook, om zo in te spelen op de actuele manier van evenementorganisatie. Zo werd er voor elke activiteit een evenement georganiseerd op Facebook waar de vrijwilligers vervolgens hun aanwezigheid konden aangeven. Dit gaf een duidelijk beeld voor zowel de vrijwilligers als de bestuursleden wat betreft de hoeveelheid bezoekers.

Pubquiz

De eerste activiteit die dit jaar heeft plaatsgevonden was de pubquiz. Deze werd gehouden op 13 april 2017 en was een groot succes. De vrijwilligers konden elkaar op een leuke manier leren kennen door het per projectgroep tegen elkaar op te nemen in een quiz waarbij hun kennis over voormalig Joegoslavië werd getest. De vragen en de PowerPoint waren verzorgd door de activiteitencommissie, waarna een bestuurslid de vragen op de avond zelf stelde. Bij deze avond waren hapjes en drankjes aanwezig en er hing een gezellige sfeer. Na de quiz kreeg het winnende project een prijs en kregen de andere projecten een troostprijs.

Regiodiner

De tweede activiteit die plaatsvond was het regiodiner. Deze vond plaats op 25 april 2017 en werd gehouden op Ekklesia. Bij deze activiteit was het de bedoeling dat elk project de verantwoordelijkheid zou nemen over een gerecht. De voorkeur ging uit naar een gerecht wat zou passen bij de cultuur van voormalig Joegoslavië. Het was een geweldige verassing om te zien dat elk project ontzettend zijn best had gedaan op het eten. Vrijwel elk gerecht had te maken met cultuur van de projecten en alles viel goed in de smaak. Deze activiteit werd als erg gezellig ervaren en er is ook nog lang nageborreld.

Taalavonden

In mei stonden de taalavonden centraal. Deze werden gehouden op 17 en 19 mei 2017. Het doel van deze activiteit is dat de vrijwilligers kennis maken met de taal en de cultuur van voormalig Joegoslavië. De twee taalavonden werden dit jaar gegeven door Almir Kalac, hij is een oud vrijwilliger die Wij Helpen Daar al een paar jaar ondersteunt met zijn talenkennis. Op de avonden werden belangrijke basiswoorden en zinnen geoefend evenals het leren van het alfabet en het tellen tot 20. Het waren avonden die druk werden bezocht, waarschijnlijk omdat de vrijwilligers het belangrijk vonden om goed voorbereid op reis te gaan.

Joegoslaviëtribunaal
Op 16 juni 2017 werd er een bezoek gebracht aan het Joegoslaviëtribunaal in Den Haag. Dit was het vierde jaar waarin deze activiteit werd georganiseerd, jammer genoeg zal het ook de laatste keer zijn wegens de sluiting van het tribunaal. Dit keer gingen er 14 vrijwilligers mee naar het tribunaal, minder dan verwacht. De vrijwilligers die het tribunaal bezochten kregen een rondleiding door het gebouw en kregen een documentaire te zien. Het doel van deze activiteit is het vergroten van het bewustzijn omtrent de heftige gebeurtenissen die hebben plaatsgevonden in voormalig Joegoslavië. De vrijwilligers gaven aan dat het een serieuze maar vooral nuttige activiteit is geweest. Uit de enquête bleek dan ook dat deze activiteit het hoogste heeft gescoord.

Crazy 88
Op 29 juni werd de crazy 88 georganiseerd. Tijdens deze activiteit stond de sociale cohesie van de projectgroepen centraal want ook hier gingen de projectgroepen met elkaar de strijd aan. Het doel was om per projectgroep zoveel mogelijk gekke opdrachten uit te voeren en het bewijs hiervan op te sturen in de vorm van een foto of filmpje. Deze werd gestuurd naar een van de bestuursleden die samen met een ander bestuurslid als jury figureerde. Aan het eind van de avond werd er een winnend project gekozen die een kleine prijs ontving. De opdrachten waren uitgedacht door de activiteitencommissie en zorgden ervoor dat er binnen de projectgroep veel moest worden samengewerkt. Het resultaat was een gezellige avond waar veel is gelachen.

El Cid Week
Elk jaar staat Wij Helpen Daar met een kraampje op de El Cid markt. Ook dit jaar stond de stichting weer op zowel de informatiemarkt als het LEF-festival. De kraampjes werden mooi aangekleed in de hoop langslopende studenten kennis te laten maken met de stichting. Bij dit kraampje stonden twee bestuursleden en leden van de activiteitencommissie om de studenten aan te spreken, te informeren maar natuurlijk vooral te enthousiasmeren. Er werd een interesselijst opgesteld met e-mailadressen van mensen die voortaan graag de nieuwsbrief willen ontvangen. Zij zullen volgend jaar ook een uitnodiging krijgen voor de voorlichtingsavonden.

Eindfeest
Voor het eerst is er besloten om na de projecten ook nog een activiteit te organiseren. Vele vrijwilligers lieten weten interesse te hebben in een feest als afsluiter, vandaar dat deze is georganiseerd op 15 september. Jammer genoeg was de opkomst vrij laag, waarschijnlijk omdat het feest werd gehouden in een drukke periode. Tijdens dit feest werd de prijs uitgereikt voor het project wat het meest aanwezig was geweest tijdens de alle activiteiten. Dit idee was dit jaar geïntroduceerd in de hoop meer vrijwilligers naar de activiteiten te trekken. Het winnende project kreeg een bon om met de gehele groep ijsjes te gaan eten bij een ijssalon in Leiden.

Evaluatie

Geschreven door Carlien Groenewegen, secretaris

Ieder jaar worden de vrijwilligers van Wij Helpen Daar gevraagd een enquête in te vullen. Door middel van deze enquête kunnen de vrijwilligers anoniem feedback geven op de projecten en het bestuur en worden de ervaringen van de vrijwilligers in kaart gebracht. Dit jaar hebben 25 van de 42 (59,5%) vrijwilligers onze enquête ingevuld. Daarnaast hebben wij met de projectleiders een persoonlijke evaluatie gehouden om als bestuur een nog beter beeld te krijgen over het verloop van de projecten en de verbeterpunten.

Voorlichtingsavonden en voorbereiding op de projecten

De voorlichtingsavonden werden over het algemeen als informatief, duidelijk en overzichtelijk ervaren. Er werd door de oud-vrijwilligers een goed beeld gegeven van de projecten en het enthousiasme dat deze vrijwilligers hadden ervaren werd goed overgedragen. Er was ook genoeg informatie per project om een duidelijk overzicht te krijgen voor welk project er gekozen zou moeten worden. Er werd door een vrijwilliger aangegeven dat de deadline voor het inschrijven van de projecten relatief kort na de laatste voorlichtingsavond was.
Vooral bij project Stamnica bleek dat de informatie niet volledig overeenkwam met de presentaties. Dit was met name omdat het project een heftigere indruk achterliet bij de vrijwilligers en dat hier vooraf geen nadruk op werd gelegd. Ook project Rožaje had aangegeven dat de informatie niet overeenkwam met de werkelijkheid, omdat de bezochte doelgroepen niet volledig hetzelfde waren als van tevoren werd verteld. Zij kregen de bewoners van de Society of the Paraplegic weinig te zien in tegenstelling tot het aantal uren dat zij vooraf dachten door te brengen met deze doelgroep.
De meeste vrijwilligers hebben aangegeven tussen de 5 en 10 uur per maand aan het voorbereidingstraject te hebben besteed. De grootste groep hierna gaf aan tussen de 0-5 uur per maand aan de voorbereidingen van het project bezig te zijn.

Activiteiten

Dit jaar zijn er meerdere activiteiten geweest om de vrijwilligers kennis te laten maken met voormalig Joegoslavië, de taal en vooral met elkaar. De opkomst van de activiteiten was dit jaar niet zo hoog als werd verwacht. Dit lag volgens sommige vrijwilligers aan het niet tijdig doorgeven van de data van de activiteiten. Ook werd er aangegeven dat bij de voorlichtingsavonden meer naar voren moest komen dat er meerdere activiteiten zouden plaatsvinden. Een tip is om volgend jaar een activiteitenkalender te maken met de activiteiten die georganiseerd zullen worden. De activiteitencommissie had dit jaar het idee om punten uit te reiken voor de aanwezigheid van de activiteiten. Project Trogir had een prijs gekregen voor de meeste aanwezigheid bij de activiteiten, maar andere projecten vonden het jammer dat dit ingesteld was omdat het voor sommige vrijwilligers niet altijd mogelijk was om activiteiten bij te wonen.
De meeste activiteiten werden gezien als een succes. De meest gewaardeerde activiteit was net als voorgaande jaren het bezoek naar het Joegoslavië tribunaal, dit jaar beoordeeld met een 8,3. De overige activiteiten hadden een gemiddeld beoordelingscijfer van een 7.

De projecten

<u>Reis en verblijf</u>

Vrijwilligers naar Stamnica, Rožaje, Sarajevo en Veliko Gradiste vonden de reis naar hun project zwaar en lang, maar wel een goede manier om hun projectgenoten beter te leren kennen. Project Trogir was dit jaar voor de tweede keer met het vliegtuig naar hun bestemming afgereisd en dit beviel over het algemeen erg goed.
Alle projecten waren over het algemeen tevreden over hun verblijf. Bij project Stamnica en Sarajevo was van tevoren onduidelijkheid over hun verblijf. Project Stamnica verbleef op een andere locatie en de vrijwilligers van project Sarajevo verbleven in twee verschillende appartementen.

Geld uitgeven
Het geld was bij alle projecten goed uit te geven. Dit werd voornamelijk gebruikt voor de activiteiten bij de projecten zelf en voorzieningen die zowel mee werden genomen vanuit Nederland als daar ter plekke werden aangeschaft. Alleen project Trogir had hier moeite mee, omdat er geen grote uitgave gedaan kon worden en er daarom werd betwijfeld of dit efficiënt genoeg uitgegeven werd.
Communicatie met projecten onderling
De communicatie met de projecten onderling verliep goed. Tijdens de voorbereiding op de activiteiten waren de groepen erg veel met elkaar in contact via een Whatsapp-groep, hun vergaderingen en tijdens de activiteiten. Bij project Sarajevo en project Veliko Gradiste waren er tijdens het project soms onderlinge onenigheden. Dit jaar worden projecttrainingen ingezet om het contact tussen de projectgenoten te verbeteren voor de aanvang van het project.
Communicatie met de doelgroep
De communicatie met de doelgroep werd door alle projectleden over het algemeen als goed ervaren. Ondanks de taalbarrière werd er goed contact gemaakt met de doelgroep. Bij project Trogir was het lastig om de eerste week contact te maken met het personeel en de bewoners, omdat de contactpersoon toen niet aanwezig bleek te zijn.
Hulp nodig
De vrijwilligers van project Sarajevo en project Stamnica hebben aangegeven dat de hulp erg nodig leek te zijn. De doelgroepen keken erg uit naar hun komst en er was veel dat zij konden betekenen. Project Rožaje gaf aan dat de kinderen meer hulp nodig hadden dan de volwassenen in de Society of the Paraplegic. Wel vonden ze dat de doelgroepen ook erg blij waren met hun komst. Project Veliko Gradiste was verdeeld over of de hulp wel of niet nodig was. Er waren volgens hen veel kinderen die de aandacht verdienden maar het niet kregen omdat er maar een deel mocht meedoen aan de activiteiten. Bij project Trogir was er volgens de vrijwilligers weinig hulp nodig. Dit was ook een van de redenen voor het beëindigen van dit project.
Balans vrijwilligerswerk en vrije tijd
Aan de vrijwilligers is gevraagd hoe zij de balans tussen vrijwilligerswerk en vrije tijd hebben ervaren. Van alle vrijwilligers heeft 68% de balans als goed ervaren. Twee vrijwilligers, één van project Stamnica en één van project Sarajevo, hebben aangegeven te weinig vrije tijd te hebben. Daarentegen vonden vier vrijwilligers van zowel project Trogir als project Rožaje dat zij teveel vrije tijd hadden.

Eindoordeel
Het eindoordeel van de vrijwilligers over hun projecten ligt tussen de 7,3 (Veliko Gradiste) en de 8,7 (Stamnica). De laatste vraag op de enquête betrof een eindbeoordeling van de stichting. De vrijwilligers hebben dit jaar een eindoordeel van de stichting Wij Helpen Daar 7 punten gegeven. Met de resultaten van de enquêtes en de persoonlijke evaluaties hopen wij het volgende bestuur voldoende informatie te hebben meegegeven over de projecten en over de mogelijke verbeteringen waaraan gewerkt kan worden.